

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2012 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Mikołaj Tomaszewski (spr.)

Sędziowie: SA Elżbieta Fijałkowska

SA Jacek Nowicki

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2012 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A. M.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie zawarte w punkcie 5 wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 26 lipca 2012 roku, sygn. akt: XII C 200/09

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od pozwanej na rzecz powódki kwotę 783,10 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,**
- 2. nie obciążać powódki obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego.**

SSA E. Fijałkowska SSA M. Tomaszewski SSA J. Nowicki

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, zawartym w pkt. 5 wyroku z dnia 26 lipca 2012 roku, sygn. akt: XII C 200/09, Sąd Okręgowy zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 4.971,60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając rozstrzygnięcie Sąd I instancji wyjaśnił, że znajdowało ono podstawę w art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. Wskazał, że powódka wygrała proces w przeważającej części, a oddalenie roszczenia o zadośćuczynienie wynikało z racji natury ocennej, dlatego też należy się jej zwrot poniesionych kosztów procesu w całości.

Do poniesionych przez powódkę kosztów procesu należały: zaliczka w wysokości 1.354,60 zł oraz wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 3.617,00 zł, ustalone zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, co łącznie daje zasądzoną tytułem zwrotu kosztów procesu od pozwanej kwotę 4.971,60 zł.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez stosunkowe rozdzielanie kosztów procesu stosownie do stopnia wygrania sprawy przez każdą ze stron oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła naruszenie prawa procesowego poprzez błędne zastosowanie do rozliczenia kosztów zastępstwa procesowego przepisu art. 100 zd. 2 k.p.c., tj. nałożenie na pozwaną obowiązku zwrotu powódce wszystkich kosztów procesu, ponieważ wygrała proces w przeważającej części, a określenie należnej powódce sumy zależało od oceny sądu, zamiast stosunkowego rozdzielania kosztów na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c.

Powódka w odpowiedzi na zażalenie wniosła o jego oddalenie oraz o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kwoty 1.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny podziela stanowisko skarżącej, iż w niniejszej sprawie koszty procesu winny zostać stosunkowo rozdzielone.

Powódka domagała się zasądzenia określonych w pozwie kwot tytułem odszkodowania, zadośćuczynienia oraz renty. Niewątpliwie wskazanie wysokości tych roszczeń nastroczało trudności, zaś wysokość ostatecznie uwzględnionych żądań zależała w znacznej mierze od uznania sądu, jednakże sam charakter zgłoszonego roszczenia nie przesądza jeszcze o konieczności stosowania przyjętej przez Sąd I instancji regulacji. W orzecnictwie Sądu Najwyższego wyrażono zapatrywanie, że niedopuszczalne jest przerwianie na drugą stronę procesu ryzyka związanego z błędną oceną przez powoda przysługującego mu roszczenia (por. postanowienie z dnia 17 listopada 2011 roku, sygn. akt: III CZ 61/11, LEX nr 1101327). Stąd też włożenie na jedną ze stron obowiązku poniesienia kosztów w myśl art. 100 k.p.c. nie może wynikać jedynie z zasad słuszności. Zasady te leżą u podłoża wszystkich zasad rozdziału kosztów procesu. Kryterium słuszności nie może być zatem wykorzystywane jako pretekst do odstępowania od dokładnego, stosunkowego, rozdzielania kosztów między stronami (tak: Grzegorz Misiurek w komentarzu do art. 100 k.p.c., opubl. w LEX). Konieczne jest w takim wypadku uwzględnienie wszystkich okoliczności sprawy, w tym również ostatecznego wyniku postępowania.

Powódka określiła wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie na kwotę 117.466,88 zł, podczas gdy jej żądania zostały ostatecznie uwzględnione co do kwoty 71.988,88 zł. Tym samym wygrała ona sprawę w 62%, przegrywając ją tym samym w 38%. Podkreślić przy tym należy, że zarówno roszczenie o odszkodowanie, jak też o zadośćuczynienie uwzględniono jedynie w części, zaś roszczenie o rentę zostało oddalone. W tych okolicznościach obciążenie wyłącznie pozwanej kosztami postępowania jest nieuzasadnione.

Przyjmując zatem, iż koszty postępowania w niniejszej sprawie winny zostać pomiędzy stronami rozdzielone stosunkowo, Sąd Apelacyjny dokonał ich podziału z uwzględnieniem w/w proporcji. Na poniesione przez strony koszty procesu składają się: koszty opinii biegłych w wysokości: 1.354,60 zł (Sąd odwoławczy wziął pod uwagę zaistniałą omyłkę w zakresie zaksięgowania opłaty od pozwu w wysokości 2.000,00 zł, co Sąd I instancji wyjaśnił w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia) i 2.433,78 zł (wydatkowane z zaliczki uiszczonej przez pozwaną), co łącznie daje kwotę 3.788,38 zł oraz koszty zastępstwa procesowego stron w wysokości po 3.617,00 zł (stawka minimalna kosztów zastępstwa w wysokości 3.600,00 zł liczona zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu). Łącznie zatem koszty poniesione przez strony w toku procesu wynoszą 11.022,38 zł.

Powódka przegrała sprawę w 38%, zatem powinna ponieść koszty procesu w wysokości 4.188,50 zł, zaś faktycznie poniosła koszty procesu w wysokości 4.971,60 zł (koszty opinii w wysokości 1.354,60 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.617,00 zł), zatem należy jej się od pozwanej zwrot kosztów procesu w wysokości 783,10 zł.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżone postanowienie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., w sposób opisany w pkt. 1 sentencji.

W oparciu o treść art. 102 k.p.c. Sąd Apelacyjny nie obciążył powódki kosztami postępowania zażaleniowego, uznając, iż przemawia za tym jej trudna sytuacja majątkowa oraz zdrowotna, jak też fakt, że powódka w żaden sposób nie przyczyniła się wydania zakwestionowanego rozstrzygnięcia.

SSA E. Fijałkowska SSA M. Tomaszewski SSA J. Nowicki